

ԿՐՕՆԱԳԻՏԱԿԱՆ

Տ. ԱՂԱՆ ԱՔԵՂԱ ԵՐԱՋԱԿՅԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷՋՄԻԱԾՆԻ ՍԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՎՈՐՉԻ ՍՈՒՏՆ Ի ՎԻՐԱՊ ՏՈՆԻ ԱՌԻԹՈՎ
(1 ապրիլի, 2017 թ.)

Յանսուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«Ես Տիրոջը կսպասեմ, կսպասեմ իմ
փրկիչ Աստծուն, և իմ Տեր Աստված կլսի ինձ»
(Միք. Է. 7):

Սիրելի՛ Հավատացյալներ,

Մեծ Պահքի այս Ոսկե շղթայի մեջ, երբ մենք փորձում ենք վերականգն-
վել, վերագտնել մեզ Հիսուս Քրիստոսի մեջ, ընթանալ դեպի Աստված և
փրկութիւն, Եկեղեցին Սուրբ Ավետարանի միջոցով մեզ հուշում և հիշեց-
նում է Տիրոջ գալստյան մասին ու պատգամում սպասել այդ օրվան: Անց-
յալ՝ Անիրավ Դատավորի կիրակիին, Տեր Հիսուս Քրիստոս Սուրբ Ավե-
տարանի միջոցով մեզ պատգամեց հարատև ու համբերատար աղոթքի մեջ
սպասել Տիրոջ պատասխանին, արձագանքին: Վաղը Գալստյան կիրակին
է, և միասին պետք է վերհիշենք Տեր Հիսուս Քրիստոսի առաջին գալուստը,
երբ Նա խոստացավ, որ կրկին գալու է՝ Փառավոր գալստյամբ վերստեղծե-
լու աշխարհը, նոր երկիր ու երկինք հաստատելու: Հաջորդ կիրակի Հիսուս
Քրիստոսի գալուստն է, մոտքը Երուսաղեմ, և Զաքարիա մարգարեի խոս-
քերը պիտի հնչեն մեր սրտերին. «Ուրախացի՛ր խնդությամբ, դո՛ւստրդ
Սիրոնի, կանչի՛ր ցնծությամբ, դո՛ւստրդ Երուսաղեմի, ահա գալիս է քո թա-
գավորը քեզ մոտ, քո արդար, փրկագործ ու խոնարհ թագավորը» (Զաք.
Թ. 9): Եվ ահա Տիրոջ գալուստի սպասման այս ընթացքում մեր Եկեղեցու
սուրբ հայրերի ու սրբազան հայրապետների իմաստուն տնօրինությամբ
երկու հիշատակութիւններ կան՝ Ղազարոսի հարուխի հիշատակը, որ

հաջորդ շաբաթ օրն է, և Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչի սոսկալի չարչարանքների և խոր Վիրապ մուտքի հիշատակը, որ այսօր է:

Սուրբ Գրիգորը Տրդատ թագավորի արքունի դիվանապետն էր: Մի օր թշնամու դեմ տարած հաղթանակից ոգևորված հեթանոս արքան երիզա գավառում մեծ տոնախմբություն է կազմակերպում և երկրպագություն անում Անահիտ չաստվածուհու արձանին: Սուրբ Գրիգորը՝ Հիսուս Քրիստոսի հավատարիմ ծառան, ճանաչելով իրական ու ճշմարիտ Աստծուն, հրաժարվում է խոնարհվել ու երկրպագել անշունչ ու անկենդան հեթանոսական կուռքին, որի պատճառով բազում չարչարանքների է ենթարկվում: Ագաթանգեղոս պատմիչը հիշատակում է տասներկու սոսկալի ու տառապալից չարչարանքներ, որոնց անկարելի է նույնիսկ այժմ անդրադառնալ, սակայն սուրբի համար «կյանքը Քրիստոսն է, իսկ մեռելը՝ շահ» (Փիլ. Ա. 20), և համբերությունը տանում էր բոլոր տանջանքները՝ աղոթելով. «Շնորհներ տուր ինձ, Տե՛ր, համբերելու այս դառն տանջանքներին»:

Անասելի չարչարանքների ենթարկելուց հետո նրա՝ խոցերով պատված ու արյունաքամ մարմինը գցում են խոր Վիրապի զնդանը, որտեղից ոչ ոք կենդանի դուրս չէր եկել: Սակայն Սուրբ Գրիգորը չվհատվեց, չերկմտեց, այլ միշտ հիշում էր Միքիա մարգարեի խոսքը. «Ես Տիրոջը կսպասեմ, կսպասեմ իմ փրկիչ Աստծուն, և իմ Տեր Աստված կլսի ինձ» (Միք. է. 7): Համբերությունը տարավ չարչարանքներն ու սպասեց իր Տիրոջը, որ գալու էր՝ իր վերքերին դարման դնելու, կերակուր ու ջուր տալու իր տանջահար ծառային: Տերը մի այրի կնոջ երևաց ու պատվիրեց ամեն օր նկանակ հաց տանել նրան: Սուրբ Դավիթ սաղմոսերգուն ասում է. «Համբերություն սպասեցի Տիրոջը, և նա նայեց ինձ ու լսեց իմ աղոթքը» (Սաղմ. ԼԹ. 2): Սուրբ Գրիգորը համբերություն սպասեց տասներեք տարի, և Աստված դուրս հանեց նրան վիրապից: Իր համբերատար սպասումով նա դարձի բերեց ողջ մի ժողովրդի:

Միլեղի՝ հավատացյալներ, այսօր մեր առօրյան լի է փորձություններով, դժվարություններով, տագնապններով, անտանելի հիվանդություններով, չարը խաբուում է աշխարհը: Չարը մեր ականջին ասում է, թե Աստված լքել է մեզ, այլևս չի օգնելու, և հավատը մարում է մեր մեջ: Այսօրվա կյանքի արագընթաց շարժման մեջ մենք անբավարարվածության զգացում ենք ունենում, միշտ սպասում ենք մի նոր արշալույսի, նոր օրվա, կյանքի նոր ձևի ու փոփոխության և սպասում ենք անհամբեր: Մեր հավատքի հայր Սուրբ Գրիգոր Լուսավորիչը մեզ իր օրինակով պատգամում

է համբերատար լինել ու սպասել Հիսուս Քրիստոսին: Սպասի՛ր Տիրոջ: Տերը կգա: Տերը քեզ մենակ չի թողնի, Նա կգա ճիշտ ժամանակին:

Սուրբ Հակոբոս Առաքյալն ասում է. «Մշակն ահա համբերությամբ սպասում է երկրի պատվական պտղին, մինչև որ ստանա առաջին և վերջին անձրևը: Համբերեցե՛ք և դուք, ամրացրե՛ք ձեր սրտերը, քանի որ Տիրոջ Գալուստը մոտեցել է» (Հակ. Ե. 7-8):

Մեր առօրյայում բազմաթիվ դեպքեր և պատմություններ կան տարբեր մարդկանց մասին, որոնք ողջ կյանքը սպասեցին Աստծուն, բայց Նա իրենց այցի չեկավ: Եկեղեցին այս հարցի պատասխանն էլ է տալիս. Ղազարոսը Քրիստոսի ազգականն էր և երբ հիվանդացավ ու մերձիմահ էր, բոլորը սպասում էին հիվանդներին բժշկություն պահանջող Քրիստոսին, որ փրկի նրան, սակայն Ղազարոսը մեռավ: Նրանց սպասումը անարդյունք չեղավ, Քրիստոս եկավ, և Ղազարոսը հարություն առավ: Ամբակում մարգարեն ասում է. «Եթե ուշանա, համբերի՛ր, որովհետև պիտի գա, կգա և չի ուշանա» (Ամբ. Բ. 3)

Խորհրդային բռնատիրության տարիներին իշխանությունները հարյուրավոր այլոց հետ աքսորում են նաև մի քահանայի, պատուում են հազուստները, սափրում են մորուքը և ձեռքից վերցնում Սուրբ Խաչն ու Ավետարանը: Այս ծանր դժվարությունների մեջ քահանան աղոթում է և սպասում Փրկչին: Մի օր աղոթքի ժամանակ Տերը երևում է նրան: Քահանան երկյուղի մեջ ասում է. «Տեր իմ, իմ ծառայության ժամանակ չհայտնվեցիր ինձ եկեղեցու մեջ Քեզ սպասավորելիս, հիմա եկել ես ինձ մոտ, ես ինչ պետք է անեմ քեզ համար, ինչ ցույց տամ քեզ, ինչ ես պահանջելու ինձանից»: Եվ Տերը նրան ասում է. «Ոչինչ չունես ինձ տալու, և քեզնից մի բան խնդրելու եմ եկել. եկել եմ քեզ փրկելու, վերցնելու քեզնից քո մեղքերը»:

Սիրելիներ, Մեծ Պահքի մեջ ենք և սպասում ենք Տիրոջ փրկչական Գալուստին: Նա վերստին գալիս է՝ խաչ բարձրանալու և մեզ փրկելու, մեր մեղքերը մեզնից առնելու և խաչը բարձրացնելու, որպեսզի մեզ փրկի, մաքրի ու սրբագործի:

Սիրելի՛ հավատացյալներ, համբերությամբ սպասենք Քրիստոս Փրկչին և մեծ Հայրապետի հետ աղոթենք՝ ասելով. «Շտապի՛ր, Տեր, շտապի՛ր պատերազմելու մեր փոխարեն, շտապի՛ր և հայտնի Քեզ: Ե՛կ, Տեր իմ, ե՛կ և մի ուշացիր, որովհետև Դու ես Փրկիչ Աստվածն իմ, և ես հանապազ Քեզ եմ սպասում»:

